Islam heeft een specifieke manier van leven afgeleid van haar concepten over het leven. Deze zijn de bouwstenen van de Islamitische cultuur, wat radicaal verschilt van alle andere culturen. Ze is gekarakteriseerd met drie punten: 1) Het is gebaseerd op de Islamitische ‘aqiedah; 2) Het criterium van handelingen in het leven is gebaseerd op Allah’s geboden en verboden, ofwel het leven is gebaseerd op halaal en haraam en niets anders (zoals profijt ofwel maslaha); 3) De betekenis van geluk is om Allah’s tevredenheid te verkrijgen, ofwel permanente rust in de gedachte kan niet bereikt worden zonder eerst Allah’s tevredenheid te verkrijgen. Dat is de Islamitische manier van leven, de manier van leven waar de moslims tegen opkijken en willen realiseren. Om het bovenstaande mogelijk te maken, is het essentieel om een Staat te hebben die Islam volledig implementeert en haar regels toepast, zonder uitgezondering. Toen de moslims naar Medina migreerden, leidden ze een onderscheidende manier van leven, met de Islamitische ‘aqiedah als haar basis. De verzen van de Koran betreffende de sociale wetten en strafrecht werden geopenbaard in deze tijd, naast de verzen betreffende andere kwesties van aanbidding die nog niet eerder waren geopenbaard. Zakaat (aalmoezen) en aiyaam (vasten) werden verordend in het tweede jaar na Hidjra. Adzaan werd verordend en de mensen van Medina luisterden ernaar en het werd vijf keer per dag door de prachtige stem van Bilal ibn Rabah verkondigd. Zeventien maanden na de aankomst van Allah’s Boodschapper (saw) in Medina, was de qibla (gebedsrichting) veranderd naar de Ka’ba. De verzen van Goddelijke Wetgeving betreffende kwesties als aanbidding, dieet, moraal, relaties en straffen werden geopenbaard. Khamr (bedwelmende middelen) en het vlees van het zwijn werden verboden, en de verzen betreffende het strafrecht en criminelen werden eveneens geopenbaard, zo ook de verzen betreffende handelstransacties, het complete verbod op riba in al haar vormen, enzovoort. Iedere keer werden de verzen aan Allah’s Boodschapper (saw) geopenbaard die spraken over de kwesties van het dagelijks leven van de mensen. Hij legde ze uit en gebood de moslims zich aan deze verzen te houden. Hij (saw) zorgde voor de kwesties van de moslims door hun problemen op te lossen en hun discussies te sussen door zijn uitspraken, handelingen en stilzwijgen over wat in zijn bijzijn gebeurde. Want zijn (saw) uitspraken, handelingen en zwijgen zijn allen bronnen van de sjari’a zoals Allah (swt) zegt in soerah an Najm:)□□□□□ (eigen) uit hij spreekt Noch”)□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ *□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ begeerte. Het is slechts een Openbaring dat is geopenbaard” (VBK soerah An Nadjm 53, vers 3-4) Het leven in Medina continueerde met het volgen van deze koers met haar onderscheidende visie, namelijk de Islamitische visie. De Islamitische samenleving – die verschillend is van alle andere samenlevingen – was toen levendig en gedreven, gedijend op Islamitische concepten en emoties. Nu werden de regels van Islam alomvattend geïmplementeerd, oplossingen biedend en richtlijnen gevend voor alle moslims. De Boodschapper van Allah (saw) was erg behaagd om te zien dat de da'wah het niveau had bereikt waarbij de moslims zich in hun dien volhardend, trouw aan haar regels individueel en collectief, zonder het vrezen van pijn of vervolging. Ze losten hun problemen op volgens de regels van Allah (swt), altijd nieuw gevormde kwesties aankaartend bij de Boodschapper van Allah (saw) zonder ooit de grenzen te overschrijden. Ze pasten Allah’s (swt) regels toe in elke handeling waardoor ze geluk en gemoedsrust bereikten. Veel van de moslims bleven bij de Boodschapper van Allah (saw) om van hem te leren, om de Koran te memoriseren en om kennis te vergaren. Islam groeide en verspreidde zich en de moslims werden iedere dag sterker.